

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.230/2020/5.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
. Fekete Orsolya előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

. Faragó Gyula ügyvéd (**fél címe 1**)

Az alperes: Dr. Solymosi Irén ügyvéd (**alperes címe**) mint
néhai alperes neve (**alperes címe**) részére
kirendelt ügygondnok

A beavatkozó: Alperesi beavatkozó (**alperesi beavatkozó címe**) az
alperes mellett

A beavatkozó képviselője:

Dr. Cserpák Judit ügyvéd (**fél címe 2**)

A per tárgya: Apaság megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Beavatkozó

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kiskőrösi Járásbíróság 2.P.20.687/2017/66.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.964/2019/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati költséget.

Kötelezi az beavatkozót, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1979. május 20-án született **K.-n.** Vélelmezett fogamzásának 1978. július 24-től november 19-ig terjedő időszakában édesanyja házasságban élt **N. I.** és nemi kapcsolata állt fenn a 2012. december 31-én elhunyt néhai **F. K.-l.** A törvényi vélelem

alapján a felperes születésekor édesanyja házastársát, **N. I.**-t jegyezték be apaként a születési anyakönyvbe.

- [2] A Kiskőrösi Járásbíróság 16.P.20.276/2017/7. számú jogerős ítéletével megállapította, hogy a felperesnek nem **N. I.** a vér szerinti apja.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében kérte néhai alperes neve apaságának megállapítását.
- [4] A néhai részére kirendelt ügygondnok alperes és a pernyertessége mellett beavatkozó, a néhai gyermeke a kereset elutasítását kérték. A beavatkozó arra hivatkozott, hogy a felperes édesanyjának a vélelmezett fogamzási időben nem a néhaival, hanem más személyekkel volt nemi kapcsolata.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felperesnek néhai alperes neve az apja.
- [6] Döntésének indokolása szerint széleskörű tanúbizonyítás folytatott le. **N. I.**-né, a felperes édesanyja tanúvallomásában előadta, hogy a vélelmezett fogamzási időben kizárólag a néhaival volt nemi kapcsolata. A néhai unokája, **Cs. L.** vallomása szerint 2010-ben pletykát hallott arról, hogy a nagyapja a felperes édesapja. Rákérdezve, ezt a nagyapja tagadta, szerinte akkoriban a felperes édesanyja egy **k.**-i vállalkozóval folytatott nemi kapcsolatot. **L. M.**-né, a néhai testvére nem tudott a néhai házasságon kívüli kapcsolatáról és állította: ha lett volna, azt neki a testvére bizonyosan elmondta volna. **D. G.** tanú sem rendelkezett információkkal a felperes származásáról. A néhaival baráti kapcsolatban állt **F. A. K.** tanúvallomása szerint a néhai előtte elismerte, hogy a felperes tőle származik. **T. F.** tanú gyermekkorában látta a felperes édesanyját az erdőben egy általa ismeretlen férfival. **Cs. L.** azt vallotta: **S. J.** és **M. I.**-től hallotta, hogy a fogamzási időben mindkettőjüknek volt nemi kapcsolata a felperes édesanyjával, aki egy **M.** nevű személlyel is folytatott szexuális kapcsolatot, többször látták beszállni a férfi autójába. **N. I.**-né vallomását fenntartotta és előadta, hogy **Cs. L.**val, aki őt többször zaklatta, haragos viszonyban van. A tanúk szembesítése eredményre nem vezetett.
- [7] A tanúvallomásokat az elsőfokú bíróság nem tartotta alkalmasnak annak megállapítására, hogy a fogantatás időszakában az alperes édesanyja és a néhai között nem volt nemi kapcsolat. Nincs kétséget kizáró bizonyíték arra sem, hogy ebben az időszakban a felperes édesanyja más személyekkel is nemi kapcsolatot tarthatott fenn, amelyekből a felperes származhatott. A szóbeszédeknek bizonyító erejük nincs.
- [8] Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást is elrendelt annak

véleményezésére: a DNS vizsgálat alapján megállapítható-e a felperes és a beavatkozó azonos apától való származása. A vizsgálaton a beavatkozó nem vett részt, azt megtagadta, eljárását az elsőfokú bíróság az alperes terhére értékelte, mert ezzel elzárta a felperest a kétséget kizáró bizonyíték felhasználásától.

- [9] A beavatkozó késedelmesen, további tanúk kihallgatását kérte és a határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemmel nem élt. Mindezt az elsőfokú bíróság perelhúzó magatartásként értékelte, a bizonyítási indítvány teljesítését mellőzte, és a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 38. § (1)-(3) bekezdése alapján a keresetnek helyt adott.
- [10] A beavatkozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [11] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a lehetséges bizonyítást lefolytatta, az ennek alapján megállapított tényállást a másodfokú bíróság is irányadónak tekintette. Hangsúlyozta, hogy a Csjt. 38. § (2) bekezdése alapján a perben azt kellett bizonyítani, hogy a felperes vélelmezett fogantatásának időszakában édesanyjának nemi kapcsolata volt a néhaival. Nem azt kellett tehát vizsgálni, hogy más férfival volt-e nemi kapcsolata. A beavatkozó által felajánlott bizonyítási indítványok elsősorban ez utóbbira irányultak. A beavatkozó amellett, hogy a DNS vizsgálatot megtagadta, a néhait halála után öt évvel exhumáltatta és elhamvasztatta miután felmerült az adott per megindításának lehetősége. Az elsőfokú bíróság mindezek, a felperes édesanyja és **F. A. K.** tanúvallomásának a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ának megfelelő mérlegelése alapján helyesen állapította meg a néhai apaságát.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélettel szemben a beavatkozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta. A jogerős ítélet sérti a régi Pp. 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését és a 221. § (1) bekezdését.
- [13] A másodfokú bíróság nem bírálta el fellebbezésének azon érveit, amelyek a bizonyítási eljárás hiányosságaira, a bizonyítási teher szabályainak téves alkalmazására és a bizonyítékok iratellenes, okszerűtlen értékelésére vonatkoztak.
- [14] Az elsőfokú eljárás adatai szerint a fogamzási időben a felperes édesanyja több személlyel is fenntartott házasságon kívüli nemi kapcsolatot. Nem értékelte **Cs. L.** érdektelen tanú vallomását, ami bizonyította: a felperes édesanyjának több, a tanú által nevesített személlyel volt nemi kapcsolata a fogamzási időben. **T. F.**

érdektelen tanú ebben az időszakban látta a felperes édesanyját az erdőben csókolózni egy ismeretlennel. **F. A.** érdektelen tanú pedig sosem állította, hogy a néhai előtte elismerte a felperes édesanyjával való kapcsolatát. Amikor a tanú erre rákérdezett, a néhai csak mosolygott, illetve a tanú szerint bólintott. A tanúvallomást azonban kétségesse tette, hogy a néhaival nem álltak bizalmas baráti kapcsolatban, csak iskolatársak voltak. A beavatkozó a baráti kapcsolat hiányának bizonyítására kérte több tanú meghallgatását, és további bizonyítási indítványt is kívánt tenni, az elsőfokú bíróság azonban a bizonyítási eljárást váratlanul, a régi Pp. 206. §-ának megsértésével lezárta.

- [15] Iratellenes és kirívóan okszerűtlen megállapítás, hogy **Cs. L.** haragos viszonyban állt a felperes édesanyjával és többször zaklatta. A felperes édesanyja úgy nyilatkozott: „...nem mondanám, hogy haragos viszonyban vagyunk...”, illetve „... valamikor a nyolcvanas években megelőzött autóval, félrehúzódott, elmentem mellette, megelőzött, megint félrehúzódott...”. Az egyszeri, **Cs. L.** által tagadott eset még valósága esetén sem minősíthető zaklatásnak, nem ad alapot a haragos viszony megállapítására. Kérte, hogy a Kúria mellőzze a tényállásból a tanú érdekelttségével kapcsolatos, továbbá azt a megállapítást, hogy a néhainak a fogantatási időben bizonyítottan volt nemi kapcsolata a felperes édesanyjával és állapítsa meg: a felperes édesanyjának másokkal is volt ugyanezen időszakban nemi kapcsolata.
- [16] Téves álláspont, hogy csak őt terhelte a genetikai vizsgálat vállalásának kötelezettsége, indokoltabb lenne **M. Gy.** vizsgálata. A bírói gyakorlat szerint a vércsoport vizsgálatokat azokra a személyekre is ki kell terjeszteni, akiktől a gyermek ugyancsak származhatott (Legfelsőbb Bíróság P.törv.II.20.810/1981.). Nincs magyarázat arra sem, hogy a néhaival szemben életében, 34 év alatt nem kezdeményezték a mintavételt.
- [17] A jogerős ítéletben foglalt, a néhai exhumálásnak okával kapcsolatos megállapítás is megalapozatlan, mert a hamvasztással kapcsolatos ügyintézés 2017 augusztusában kezdődött, a felperes pedig 2017. december 27-én terjesztette elő a keresetlevelét. A hamvasztást tehát nem a perindítás ténye indokolta.
- [18] A felperes részletesen indokolt felülvizsgálati ellenkérelmében az álláspontja szerint érdemben és indokaiban is helytálló jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a beavatkozó az exhumálásról és hamvasztásról azután intézkedett, hogy tudomást szerzett **N. I.** apasága vélelmének megdöntése iránti eljárás eredményéről.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt a Kúria hangsúlyozza: a felülvizsgálat nem az első- és másodfokú eljárás folytatása, nem harmadfokú eljárás, hanem szigorú rendelkezések által szabályozott rendkívüli perorvoslat. A régi Pp. 272. § (2)

bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit akként határozza meg, hogy annak tartalmaznia kell: a támadott határozat megjelölését, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, továbbá a jogorvoslati kérelem indokolásának ismertetését. Bármelyik törvényi feltétel hiánya a felülvizsgálati kérelem elutasítását eredményezi.

- [20] Az 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.
- [21] A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, továbbá a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk. Szoros logikai és perjogi kapcsolat hiányában a Kúria nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerje azokat az okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja.
- [22] Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja; vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell az ismertetett követelményekkel (PK vélemény 6. pont). Mindezek hiányában a fél felülvizsgálati hivatkozása érdemben nem bírálható el.
- [23] A bizonyítási teher szabályainak téves alkalmazásával, a szakértői vizsgálatra kötelezéssel kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozásokat illetően a beavatkozó nem jelölte az általa megsértettnek tartott jogszabályhelyeket, ami kizárja ezek érdemi elbírálását. Az indítványozott tanúbizonyítás mellőzését, a bizonyítási eljárás váratlan lezárását, vagyis a tárgyalás váratlan berekesztését érintő jogszabálysértések pedig perjogi kapcsolat hiányában a bizonyítékok mérlegelését szabályozó régi Pp. 206. § megjelölésével érdemben nem dönthetők el.
- [24] A felülvizsgálat kérelem érdemben elbírálható része megalapozatlan.
- [25] A régi Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében az eljárási szabálysértés csak akkor vezethet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséhez, ha ennek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [26] A beavatkozó felülvizsgálati kérelmében tévesen állította a régi Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettség szabályának megsértését. A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy az apaság megállapítása iránti perben a Csjt. 38. § (2)

bekezdése alapján a bíróságnak azt kell vizsgálnia, a bizonyítás tehát arra irányul, hogy az anya és a perben álló férfi - az adott esetben néhai alperes neve - a fogamzási időben nemileg érintkezett-e, és az eset összes körülményének gondos mérlegelése alapján alaposan következtethető-e, hogy a gyermek, jelen esetben a felperes ebből az érintkezésből származott. A beavatkozó által jogszabálysértésként nem hivatkozott, ezért a felülvizsgálati eljárásban érdemben nem vizsgálható régi Pp. 300. § (1) bekezdése rendezi azt a helyzetet, amikor az anya a fogamzási időben több férfivel is tartott fenn nemi kapcsolatot, így a gyermek bármelyikőjüktől származhatott.

- [27] A Csjt. 38. § (2) bekezdésében foglalt törvényi tényállás esetén a szabad bizonyítás elvéből következően bármely bizonyítási eszközzel, így tanúvallomásokkal, okiratokkal bizonyítható az a tény, hogy a fogamzás idején az anya és az apaként megjelölt személy között volt-e nemi kapcsolat. Arra azonban, hogy az érintkezésből a gyermek származására valóban alaposan lehet-e következtetni, illetve a bizonyított nemi érintkezés ellenére a fogamzás esetleg mégis kizárt, főszabályként a DNS vizsgálat alapján dönthető el.
- [28] Az adott perben a felperes édesanyja tanúvallomásának kiemelt jelentősége volt az apaként megjelölt személy halála és a DNS vizsgálat hiánya miatt, tehát elsősorban az ő vallomása támaszthatta alá a nemi érintkezés tényét. Kétségtelen, hogy az anya vallomása az egyéb perbeli bizonyítékokkal egybevetve értékelhető. A perbeli esetben közvetlen bizonyítékként egyedül az anya vallomása állt rendelkezésre, ezért a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy megállapíthatók-e olyan tények, illetve fennállnak-e olyan körülmények, amelyek a vallomását elfogadhatóvá teszik.
- [29] A másodfokú bíróság a Kúria ítéletében kifejtett bizonyítási kötelezettség szabályaihoz igazodóan mérlegelte a releváns peradatokat és bizonyítékokat, ezzel összhangban fogadta el az elsőfokú bíróságnak Sárközi **G. J.-né, M. Gy.** tanúmeghallgatására irányuló, a jogvita elbírálása szempontjából nem releváns bizonyítási indítványt elutasító és a már kifejtettek szerint felülvizsgálattal nem támadható álláspontját. Az indítványozott bizonyítás mellőzését határozatában megfelelően indokolta (jogerős ítélet 4. oldal negyedik bekezdés), ezért a régi Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét sem sértette meg.
- [30] A beavatkozó a régi Pp. 206. § (1) bekezdés megjelölésével az általa iratellenesnek, kirívóan okszerűtlennek tartott mérlegelés helyett valójában a bizonyítékok felülmérlegelését kérte. A régi Pp. 270. § (1) bekezdésére utalva, jogszabálysértésnek tekinthető a megalapozatlan ítélet meghozatala is. Következetes a Kúria ítélezési gyakorlata abban, hogy a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős

határozat iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (EBH 2006.1526., BH 1996.973.). Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.II.).

- [31] A régi Pp. 206. § megsértésére tett hivatkozás annyiban helytálló, hogy a felperes édesanyja és **Cs. L.** közötti haragos viszony fennállása és a többszöri zaklatás tényének megállapítása iratellenes. A haragos viszonyt egyik tanú sem állította (55. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal) és a felperes édesanyja is csak egy - bár több mozzanatból álló - eseményről számolt be. A Kúria ezért a tényállásból mellőzte a tanúk közötti haragos viszonyra és a többszöri zaklatásra vonatkozó megállapítást.
- [32] Az eljárás bíróságok az esemény megtörténtét illetően az ellentétes tanúvallomások közül az régi Pp. 206. § (1) bekezdésében biztosított bírói mérlegelési jog gyakorlásával, tehát jogszabálysértés nélkül fogadták el **N. I.-né** tanúvallomását. Az általa előadott cselekmény célja csak az életébe való illetéktelen, zavaró beavatkozás lehetett, hatásában félelemkeltésre alkalmas, ellenséges környezetet jelenthetett, ami megfelel a zaklatás köznapi (nem büntetőjogi) értelemben vett fogalmának. Az eljárás bíróságok mérlegelése és a zaklatás megállapítása ezért nem tekinthető kirívóan okszerűtlennek.
- [33] Kétségtelen, hogy a régi Pp. 206. § (1) bekezdés megsértésével tett megállapítások arra vezettek, hogy az eljárás bíróságok **Cs. L.** tanúvallomását nem vették figyelembe. Az eljárási szabálysértéseknek azonban per érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a tanúvallomás értékelése sem eredményezhetett volna eltérő tartalmú határozatot. A tanúvallomásból kitűnően a felperes édesanyjának a fogamzási időben több személlyel fennállt nemi kapcsolatára a tanú csak következtetett abból, hogy álláspontja szerint az általa megnevezett személyek és az anya közötti nemi kapcsolat évekig fennállt. A tanúvallomásból nem lehet kétséget kizáróan arra következtetni, hogy a vélelmezett fogamzási időszakban az anya több férfivel is tartott fenn nemi kapcsolatot, így a felperes bármelyikőjüktől származhatott. A tanúvallomás tehát nem volt alkalmas arra, hogy a néhai apasága felől kétséget ébresszen.
- [34] Nem jogszabálysértő, hogy az eljárás bíróságok **F. K. A.** tanúvallomásának a felperes állítása melletti bizonyító erőt tulajdonítottak. A felülvizsgálati kérelem érvelésével szemben nem indokolt a tanúvallomás elvetése arra hivatkozva, hogy a beavatkozó tudomása szerint a tanú a néhaival nem állt bizalmas baráti kapcsolatban, így a felperes származásának kérdése köztük nem kerülhetett szóba. A beavatkozó a baráti kapcsolat hiányát csak állította, de ezt alátámasztó bizonyíték nem áll rendelkezésre. Az

pedig nem minősíthető iratellenes megállapításnak, hogy a tanú előtt az alperes elismerte a felperes tőle való származását. A tanúvallomásban említett bólintás egyenértékűnek tekinthető a szóban kifejezett elismeréssel.

- [35] Nem iratellenes az a megállapítás sem, hogy a beavatkozó a néhait a 2012. decemberi halálát követő öt év elteltével hamvasztotta el. A beavatkozó maga állította a fellebbezésben, hogy a korpuszos temetés miatt erre csak öt év elteltével volt lehetőség. A felülvizsgálati kérelmében is megerősítette a hamvasztás 2017. szeptemberi tényét.
- [36] Mindezek alapján az eljáró bíróságok a tanúvallomások és az egyéb peradatok egybevetett, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével jutottak arra az egyező következtetésre, hogy a felperes vér szerinti apja néhai alperes neve. Az alperes oldalán az elfogultnak tekinthető hozzátartozó tanúkon kívül más érdektelen tanú vallomása kifejezetten nem cáfolta az anya és a néhai között a fogamzási időben fennállt nemi viszonyt, míg **F. A. K.** érdektelen tanú vallomása bizonyította, hogy a felperes ebből a nemi viszonyból származik. Ez ugyan nem természettudományos bizonyíték, de ennek hiányát a beavatkozó magatartása idézte elő elsődlegesen azzal, hogy a DNS vizsgálatot nem vállalta, másrészt pedig azzal, hogy a néhai hamvasztásáról gondoskodott, amely időben lényegében megegyezett az apaság vélelmének megdöntése iránti per jogerős befejezésével. A beavatkozó eljárása a felperes terhére nem értékelhető és egyben felveti annak lehetőségét, hogy a beavatkozóknak nyomós oka volt a természettudományos vizsgálat elvégzésének megakadályozására, mivel maga is úgy tudja: a néhai a felperes apja.
- [37] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.
- [39] A beavatkozó felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A felperes áfával emelt felülvizsgálati eljárási költsége és a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdésén, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén, a 4/A. § (1) bekezdésén, az Itv. 74. § (3) bekezdésén és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2020. április 7.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, az aláírásban

akadályozott dr. Fekete Orsolya előadó bíró helyett dr. Baloginé
dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyírőné dr. Kiss Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: